

Gegevens liggen zo op straat

Bent u goed beveiligd?

Door ds. J.C. Klein

Steeds meer komt het voor dat mensen met een laptop op pad gaan. De grote bureaucomputer is, mede door de toegenomen snelheid van de moderne laptops, vervangen door de schootcomputer. Reizend in de trein is het mogelijk de kerkbode te typen, of de computer gaat mee naar de bibliotheek om de resultaten van het onderzoek vast te leggen op de harde schijf. Het was op die plaats dat de schrik me om het hart sloeg vanwege de slordigheid waarmee sommige mensen omgaan met hun gegevens. Automatisch zoekt m'n iBook contact met het netwerk. Daarbij zoekt de computer ook direct naar andere computers aangesloten op het netwerk, zodat, indien gewenst, daarmee documenten kunnen worden uitgewisseld. Onder OSX is daarvoor een speciale map aangemaakt, een zogenaamde 'aflevermap'.

Deze map is, afhankelijk van je instellingen, vrij toegankelijk voor iedereen of toegankelijk voor hen die je een wachtwoord hebt toegekend. Natuurlijk is het mogelijk meer mappen van je computer te delen, maar dat is niet verstandig. Sommigen echter tobben daar helemaal niet mee. Frank en vrij bewegen deze mensen zich met hun computer door het leven waarbij ze alles met de buitenwereld delen, werkelijk alles.

Hun computer hebben ze omgedoopt tot een externe harde schijf die via het netwerk vrij toegankelijk is. Mogelijk bedoeld voor het netwerk thuis, maar daarbij geen erg in hebbend, dat deze openbaarheid geldt voor alle netwerken. Alles is dan voor iedereen toegankelijk.

Zo had iemand die zich ongevraagd op mijn computer meldde de wereld toegang verleend tot diverse documenten, brieven en familiekiekjes, zijn paspoort gegevens had hij netjes gescand om dat in ieder geval niet kwijt te raken, zelfs zijn tan-codes deelde hij met elke bibliotheekbezoeker die zich op het netwerk meldde. De reeds gebruikte codes waren daarbij voor het gemak van een ieder al onderstreept. Of het sowieso verstandig is dit alles op je laptop te zetten is natuurlijk zeer de vraag. Een laptop is immers voor hen die het eigendomsrecht schenden al een gewild artikel zonder tan-codes, laat staan mét.

Het enige wat niet direct voor het oprapen lag was het e-mailadres van betreffende persoon. Dat was jammer, want zo kon ik hem niet waarschuwen. Aan de andere kant was dit wel dermate vervelend voor de betrokkene, dat hij onwetend (daar ga ik althans wel van uit) alles voor de buitenwereld had openliggen, zodat ik me genoodzaakt voelde een waarschuwend briefje te typen, deze als pdf te bewaren en vervolgens op zijn harde schijf te zetten. Hopelijk heeft hij het gelezen, is zijn computer vanaf dit moment niet meer leesbaar voor de hele wereld en deelt hij zijn tan-codes slechts met zichzelf, zijn vrouw en de bank.